

[Statsministeren.]

Dette sker, uden at Færinger har anmodet herom.

Det er Lagtingets Standpunkt at holde Færøerne uden for Krigen og Stridighederne Landene imellem. Lagtinget tager Forbehold angaaende dets Rettigheder og protesterer imod, at et andet, om end venligsindet Rige landsætter Tropper paa Færøerne, men de foreliggende Forhold medfører, at der ikke er noget Valg. Færøernes Lagting, der gennem Aarhundreder under skiftende Forhold har repræsenteret Færøerne i Henhold til de skrevne og uskrevne Love, gaar ud fra og ønsker, at der ikke bliver ændret noget vedrørende Færøerne, undtagen efter Samraad med Tinget.⁴

De første Meddelelser om disse Begivenheder var ufuldstændige Radiomeddelelser. Først meget senere kom enkelte færøske Aviser med Redegørelse for Begivenhederne igennem hertil. Da tilstrækkelig Oplysning forelaa, paalagdes det den 17. Maj Gesandtskabet i Bern gennem den derværende britiske Gesandt at meddele den engelske Regering den danske Regerings Protest mod Besættelsen. Han nægtede at bringe denne videre.

Det har forgæves været forsøgt at komme i Forbindelse med Færøerne for at ordne Pengespørgsmaal og lignende. Som naturligt er, har de to færøske Rigsdagsmænd, der befandt sig her, været meget virksomme for at opnaa Forbindelse. Den ene af dem er muligvis nu naaet til Færøerne, men noget bestemt vides ikke. Færøske Studenter og andre, der opholder sig her, har man fra Statsministeriets og Rigsdagens Side hjulpet paa forskellig Vis.

Det er en Selvfølge, at Danmark vil benytte enhver Mulighed, der maatte frembyde sig, til at lette Færøernes Stilling under Krigsforholdene, men for Tiden er Udsigten til at komme i Forbindelse med Øerne temmelig ringe.

Med Hensyn til Grønland har Meddelelser og Forbindelsesmuligheder været meget sparsomme. Fra den grønlandske Styrelses Side afsendtes i April telegrafisk Meddelelse til Landsfogderne vedrørende forskellige Forhold. Grønland var i det hele og store forsynet for en længere Periode, men for enkelte Varers Vedkommende var der Mangler. I Forstaaelse med Gesandtskabet i Washington dannedes der derovre en Grønlandskomité med den Opgave at forsyne Befolkningen paa Grønland med nødvendige Varer; den bestod af 3 Danske med Bopæl i Amerika, og nogle

amerikanske Raadgivere traadte i Forbindelse med Komiteen. Den kom i Kontakt med Landsfogderne paa Grønland, og Bestræbelser fandt Sted for at sikre Befolkningens Forsyninger.

Vi mente her, at der yderligere krævedes sagkyndig Bistand, og planlagde, at Direktør Oldendow og to andre sagkyndige skulde rejse til U. S. A. Den danske Gesandt derovre advarede herimod under Hensyn til amerikanske Stemninger. Vi forstod ikke, hvorledes disse kunde gøre sig gældende mod saadan sagkyndig Bistand, men Misforstaaelse maa være opstaaet i Washington. I hvert Fald blev det givne Visum taget tilbage, saa Sendelsen maatte opgives.

Fra Landsfogderne foreligger et Telegram, hvori meddeles, at de samlede grønlandske Landsraad paa et den 3. Maj afholdt Møde har vedtaget en Resolution angaaende Grønlands Forhold til Danmark efter Besættelsen. I Resolutionen gives Udtryk for, at Raadene, da der intet Valg har foreligget, indtil normal Forbindelse atter er oprettet, har overtaget de af den danske Regerings Beføjelser, som denne under de indtraadte Forhold ikke maatte kunne udøve. Samtidig med at afgive et ubrødeligt Troskabsløfte til Hans Majestæt Kongen retter Raadene derhos en særlig Tak til De forenede Staters Præsident for hans Sympati og Respekt for Grønlands Frihed.

Der er af Præsident Roosevelt fremsat en offentlig Udtalelse om, at Grønland hører til det vestlige Omraade, hvilket forstaas saaledes, at det omfattes af Monroedoktrinen. Et amerikansk Konsulat er oprettet paa Grønland, og dette er efter Udtalelser af den amerikanske Udenrigsminister begrundet med, at U. S. A. ikke vil taale europæisk Indblanding i Spørgsmaalet om Kolonier paa amerikansk Omraade. Det er dernæst oplyst, at den britiske Gesandt i Washington har erklæret, at *hverken England eller Frankrig* agter at besætte Grønland, men vil modsætte sig saadan Besættelse af anden Magt.

Det siger sig selv, at Danmark gaar ud fra, at dets Rettigheder over Grønland ikke paa nogen Maade kan anfægtes af de Forhold, der er opstaaet som Følge af den europæiske Krig. Disse Rettigheder er da heller ikke fra nogen Side draget i Tvivl.

Der fremkommer af og til *herhjemme* Rygter om, at der er Planer eller endog Forhandlinger om Salg af Grønland. Jeg benytter Lejligheden til at fastslaa, at disse Rygter savner ethvert Grundlag. In-